

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2021. november 25.*

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Fizetéseképtelenségi eljárás – 1346/2000/EK rendelet – 4. és 28. cikk – A 32. cikk (2) bekezdése – Fizetéseképtelenségi eljárásban a követelések bejelentésére előírt határidő – Követeléseknek valamely tagállamban folyamatban lévő másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban egy másik tagállamban folyamatban lévő főeljárás felszámolója által történő bejelentése – A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti állam jogában előírt jogvesztő határidő”

A C-25/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Višje sodišče v Ljubljani (ljubljanai felsőbbbíróság, Szlovénia) a Bírósághoz 2020. január 20-án érkezett, 2019. december 18-i határozatával terjesztett elő az

NK, az Alpine BAU GmbH felszámolója

által indított,

az **Alpine BAU GmbH, Salzburg – celjei fióktelep**, felszámolás alatt,

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: K. Jürimäe, a harmadik tanács elnöke, a kilencedik tanács elnökeként eljárva (előadó),
S. Rodin és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– NK (az Alpine BAU GmbH felszámolója) képviselőjében L. T. Štruc odvetnica,

* Az eljárás nyelve: szlovén.

- az Alpine BAU GmbH, Salzburg – celjei fióktelep (felszámolás alatt) képviselőjében V. Sodja odvetnica,
- a szlovén kormány képviselőjében V. Klemenc, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Kocjan és M. Wilderspin, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2021. május 20-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a fizetésektelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet (HL 2000. L 160., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.; helyesbítés: HL 2006. L 234., 43. o.) 32. cikke (2) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet NK, az Ausztriában letelepedett Alpine BAU GmbH társaság ellen indított fizetésektelenségi főeljárás felszámolója által az Okrožno sodišče v Celju (celjei regionális bíróság, Szlovénia) azon végzésével szemben indított eljárásban terjesztették elő, amely elkészttség miatt elutasította Szlovéniában a követelések bejelentése iránti kérelmét azt követően, hogy e másik tagállamban másodlagos fizetésektelenségi eljárás indult.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az 1346/2000 rendelet (6) és (19)–(23) preambulumbekzdése a következőket mondja ki:
  - „(6) Az arányosság elvének megfelelően ennek a rendeletnek a fizetésektelenségi eljárás megindítása tekintetében irányadó joghatósági rendelkezésekre kell korlátozódnia, valamint olyan határozatokra, amelyeket közvetlenül a fizetésektelenségi eljárás alapján hoznak, és amelyek szorosan kapcsolódnak az ilyen eljáráshoz. Ezenkívül e rendeletnek rendelkezéseket kell tartalmaznia e határozatok és az alkalmazandó jogszabályok elismerésére vonatkozóan, amelyek szintén megfelelnek ennek az alapelvnek.
- [...]
- (19) A helyi érdekek mellett a másodlagos fizetésektelenségi eljárás egyéb célokat is szolgálhat. Olyan esetek is felmerülhetnek, amikor az adós vagyona túl összetett ahhoz, hogy egy egységként lehessen kezelni, vagy a vonatkozó jogrendszerek eltérései olyan nagyok, hogy nehézségek keletkezhetnek, ha az eljárást megindító állam jogszabályainak hatályát

kiterjesztik olyan más államokra, ahol a vagyontárgyak találhatóak. Ezért a főeljárás felszámolója másodlagos eljárás megindítását kérheti, ha a vagyon hatékony kezelése ezt igényli.

- (20) A fizetéseképtelenségi főeljárások és a másodlagos eljárások azonban csak az egyidejűleg folyamatban lévő valamennyi eljárás összehangolása esetén járulhatnak hozzá a teljes vagyon hatékony értékesítéséhez. Ennek legfőbb feltétele az, hogy a különböző felszámolóknak szorosan együtt kell működniük, különösen a megfelelő mennyiségű információk cseréjében. A fizetéseképtelenségi főeljárás meghatározó szerepének a biztosításához az ilyen eljárás felszámolója számára különböző lehetőségeket kell biztosítani az egyidejűleg folyamatban lévő másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásokba való beavatkozásra. Például lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a fizetőképesség helyreállítását célzó tervet vagy egyezséget javasolhasson, vagy a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárások tárgyát képező vagyontárgyak értékesítésének felfüggesztését kérhesse.
- (21) Minden hitelezőnek, akinek szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy székhelye a Közösségben van, jogosultnak kell lennie arra, hogy bejelentse követeléseit a Közösségben folyamatban lévő, az adós vagyonára vonatkozó fizetéseképtelenségi eljárásokban. E jogosultság ki kell, hogy terjedjen az adóhatóságokra és a társadalombiztosítási intézményekre is. Azonban a hitelezők egyenlő elbírálásának biztosításához össze kell hangolni a bevételek elosztását. Minden hitelezőnek meg kell tudnia tartani azt, amit a fizetéseképtelenségi eljárás során kapott, ugyanakkor csak abban az esetben szabad jogot biztosítani nekik, hogy egy másik eljárás keretében részt vegyenek a teljes vagyon felosztásában, ha az azonos helyzetű hitelezők a követeléseiknek megfelelő azonos részt szereztek.
- (22) E rendeletnek rendelkeznie kell a hatálya alá tartozó fizetéseképtelenségi eljárások megindítására, lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatok, továbbá a közvetlenül az ilyen fizetéseképtelenségi eljárásokkal kapcsolatban hozott határozatok azonnali elismeréséről. Az automatikus elismerés ezért azt jelenti, hogy az eljárás megindításának helye szerinti tagállam joga értelmében az eljáráshoz fűződő hatások az összes többi tagállamra kiterjednek. A tagállamok bíróságai által hozott határozatok elismerésének a kölcsönös bizalom elvén kell alapulnia. Az el nem ismerés okait ennek érdekében a szükséges minimumra kell csökkenteni. Ennek alapján kell megoldani minden egyéb olyan vitát, amelyben két tagállam bírósága egyaránt illetékesnek tartja magát a fizetéseképtelenségi főeljárás megindítására. Az eljárást elsőként megindító bíróság határozatát a többi tagállamnak el kell ismernie, és a bírósági határozatot az említett tagállamok nem vizsgálhatják felül.
- (23) A hatálya alá tartozó ügyeknél a rendeletnek rögzítenie kell a jogszabályok kollíziójára vonatkozó egységes szabályokat, amelyek alkalmazási területükön a nemzetközi magánjog nemzeti szabályainak helyébe lépnek. Egyéb rendelkezés hiányában az eljárást megindító tagállam jogát kell alkalmazni (*lex concursus*). Ennek, a jogszabályok kollíziójára vonatkozó szabálynak mind a főeljárásokra, mind a helyi eljárásokra érvényesülnie kell; a *lex concursus* határozza meg a fizetéseképtelenségi eljárások minden – mind anyagi, mind eljárási – hatását az érintett személyekre és jogviszonyokra. Ez szabályozza a fizetéseképtelenségi eljárások összes megindítási, lefolytatási és befejezési feltételét.”

4 A rendelet „Nemzetközi joghatóság” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A fizetésképtelenségi eljárás megindítására azon tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal, amelynek területén az adós fő érdekeltégei találhatók. Társaság vagy jogi személy esetén az ellenkező bizonyításáig a létesítő okirat szerinti székhelyet kell a fő érdekeltégek központjának tekinteni.

(2) Ha az adós fő érdekeltégeinek központja egy tagállam területén helyezkedik el, egy másik tagállam bírósága csak akkor rendelkezik joghatósággal az adós elleni fizetésképtelenségi eljárás megindítására, ha az adós telephellyel rendelkezik a másik tagállam területén belül is. Ennek az eljárásnak a hatásai az adós utóbbi tagállam területén található vagyontárgyaira korlátozódnak.

(3) Ha a fizetésképtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerint indították, a később a (2) bekezdés szerint indított minden eljárás másodlagos eljárás. E későbbi eljárásoknak felszámolási eljárásoknak kell lenniük.

(4) A (2) bekezdésben említett területi fizetésképtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerinti fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt csak akkor lehet megindítani:

a) ha az adós fő érdekeltégeinek központja szerinti tagállam joga olyan feltételeket állapít meg, amelyek miatt nem lehet megindítani az (1) bekezdés szerinti fizetésképtelenségi eljárást;

vagy

b) ha a területi fizetésképtelenségi eljárás megindítását olyan hitelező kérelmezte, akinek a lakóhelye, szokásos tartózkodási helye vagy székhelye abban a tagállamban van, amelynek területén az érintett telephely található, vagy akinek a követelése a telephely működéséből fakad.”

5 Ugyanezen rendeletnek „Az alkalmazandó jog” című 4. cikke szerint:

„(1) Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a fizetésképtelenségi eljárásra és joghatásaira annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, amelynek területén az ilyen eljárást megindítják (a továbbiakban: az eljárás megindításának helye szerinti állam).

(2) Az eljárást megindításának helye szerinti állam joga határozza meg az ilyen eljárások megindításának, lefolytatásának és befejezésének feltételeit. Különösen meg kell határozni:

[...]

g) az adós vagyonával szemben támasztott követeléseket és a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően keletkező követelések kezelését;

h) a követelések bejelentésének, igazolásának és elfogadásának szabályait;

[...]”

- 6 Ugyanezen rendeletnek a másodlagos eljárásra alkalmazandó jogra vonatkozó 28. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a másodlagos eljárásra annak a tagállamnak a joga irányadó, amelynek területén a másodlagos eljárást megindítják.”

- 7 Az 1346/2000 rendeletnek az „Együttműködési és tájékoztatási kötelezettség” című 31. cikke értelmében:

„(1) Az információközlést korlátozó szabályokra is figyelemmel a főeljárás felszámolója és a másodlagos eljárások felszámolói kötelesek tájékoztatni egymást. Azonnal továbbítanak minden olyan információt, amely fontos lehet a többi eljárás számára, különösen a követelések bejelentésénél és igazolásánál, valamint az eljárások befejezésére irányuló minden intézkedésnél.

(2) Az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokra is figyelemmel a főeljárás felszámolója és a másodlagos eljárások felszámolói kötelesek egymással együttműködni.

(3) A másodlagos eljárás felszámolója időben lehetőséget nyújt a főeljárás felszámolójának, hogy javaslatokat nyújtson be a másodlagos eljárásban szereplő vagyontárgyak értékesítésére vagy hasznosítására.”

- 8 Ugyanezen rendeletnek „A hitelezői jogok gyakorlása” című 32. cikke a következőképpen szól:

„(1) Bármely hitelező bejelentheti követelését a főeljárásban és bármely másodlagos eljárásban.

(2) A főeljárás és bármely másodlagos eljárás felszámolói abban az esetben jelentenek be a másik eljárásban olyan követeléseket, amelyeket már bejelentettek abban az eljárásban, amelyre őket kijelölték, ha ebben az utóbbi eljárásban mindez a hitelezők érdekét szolgálja, figyelemmel arra, hogy a hitelezőknek joguk van ezt ellenezni vagy követeléseiket visszavonni, amennyiben az alkalmazandó jog így rendelkezik.

(3) A fő- vagy másodlagos eljárás felszámolója jogosult a hitelezővel azonos módon részt venni más eljárásban, különösen a hitelezők gyűlésén.”

- 9 Az említett rendeletnek „Az értékesítés felfüggesztése” című 33. cikke értelmében:

„(1) A másodlagos eljárást megindító bíróság a főeljárás felszámolójától kapott kérelem kézhezvételekor az értékesítést egészében vagy részlegesen felfüggeszti, azzal a feltétellel, hogy ebben az esetben kérheti a főeljárás felszámolóját, hogy tegyen meg minden megfelelő intézkedést a másodlagos eljárás hitelezői és az egyes hitelezői csoportok érdekeinek biztosítására. A felszámolótól kapott ilyen kérelmet csak akkor lehet elutasítani, ha az nyilvánvalóan nem áll a főeljárás hitelezőinek érdekében. Az értékesítés ilyen felfüggesztését három hónapig terjedően lehet elrendelni. Azonos időszakokra lehet meghosszabbítani vagy megújítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett bíróság megszünteti az értékesítés felfüggesztését a következő esetekben:

– a főeljárás felszámolójának kérelmére,

- hivatalból eljárva, egy hitelező kérelmére vagy a másodlagos eljárás felszámolójának kérelmére, ha ez az intézkedés a továbbiakban nem látszik indokoltnak, különösen a főeljárásban vagy a másodlagos eljárásokban szereplő hitelezői érdekek szempontjából.”
- 10 Ugyanezen rendeletnek „A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásokat befejező intézkedések” 34. cikke a következőképpen rendelkezik:
- „(1) Ha a másodlagos eljárásra alkalmazandó jog lehetővé teszi az ilyen eljárások felszámolás nélküli, fizetőképesség helyreállítását célzó tervvel, egyezséggel vagy hasonló intézkedéssel történő lezárását, a főeljárás felszámolója jogosult arra, hogy ilyen intézkedést javasoljon.
- Az első albekezdésben említett másodlagos eljárás lezárása a főeljárás felszámolójának beleegyezése nélkül nem jogerős; azonban az ő egyetértésének hiányában is jogerőssé válhat, ha a javasolt intézkedés nincs hatással a főeljárás hitelezőinek pénzügyi érdekeire.
- (2) A hitelezői jogok bármely korlátozása, amely az (1) bekezdésben említett, másodlagos eljárásban javasolt intézkedésből származik, így például a fizetési haladék vagy a tartozáselengedés, az összes érdekelt hitelező hozzájárulása nélkül nem lehet hatással az adósnak ebben az eljárásban nem érintett vagyontárgyaira.
- (3) Az értékesítés 33. cikk alapján elrendelt felfüggesztése során csak a főeljárás felszámolója vagy az előbbi hozzájárulásával az adós javasolhat ennek a cikknek az (1) bekezdésében megállapított intézkedéseket a másodlagos eljárásban; semmilyen más, ilyen intézkedésre irányuló javaslatot nem bocsátanak szavazásra, illetve nem hagynak jóvá.”
- 11 Az 1346/2000 rendeletet hatályon kívül helyezte a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/848 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 141., 19. o.; helyesbítés: HL 2016. L 349., 40. o.). Mindazonáltal e rendelet 84. cikkének (2) bekezdése értelmében az 1346/2000 rendeletet időbeli hatályánál fogva továbbra is alkalmazni kell az alapügyben szóban forgó fizetéseképtelenségi eljárásokra.

A nemzeti jog

A szlovén jog

- 12 A Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (a pénzügyi műveletekről, a fizetéseképtelenségi és felszámolási eljárásról szóló törvény, Uradni list RS, 126/2007. sz.) alapügyre alkalmazandó változata (a továbbiakban: ZFPPIPP) 59. cikkének (2) bekezdése értelmében e cikk 3. és 4. bekezdésének eltérő rendelkezése hiányában a hitelező a fizetéseképtelenségi eljárásban a követelését az eljárás megindításáról szóló hirdetmény közzétételének napjától számított három hónapos határidőn belül jelentheti be.
- 13 A ZFPPIPP 298. cikkének (1) bekezdése szerint a 281. cikke (1) bekezdésének vagy 282. cikke (2) bekezdésének eltérő rendelkezése hiányában, amennyiben a követelést elsőbbségi jog biztosítja, a hitelezőnek a követelés bejelentésére előírt határidőn belül az elsőbbségi jogot is be kell jelentenie.

- 14 A ZFPPIPP 296. cikkének (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hitelezőnek a fizetéseképtelenségi eljárás adósával szemben fennálló követelése megszűnik, ha azt nem jelenti be az előírt határidőn belül, és az illetékes bíróság a követelésbejelentést mint elkésettet elutasítja. A ZFPPIPP 298. cikkének (5) bekezdése szerint továbbá az elsőbbségi jog megszűnik, ha a hitelező azt nem jelenti be az előírt határidőn belül.

Az osztrák jog

- 15 Az Insolvenzordnung (a fizetéseképtelenségről szóló rendtartás) 107. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a követelések bejelentésére rendelkezésre álló határidő lejártát követően bejelentett és a vagyoni helyzet vizsgálatát szolgáló általános meghallgatáson meg nem tárgyalt követelések vonatkozásában a tartozások fennállásának vizsgálata céljából külön meghallgatást kell elrendelni. A vagyoni helyzet vizsgálatát szolgáló végső meghallgatás megelőző 14 napon belül bejelentett követelések nem vehetők figyelembe.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 16 A Handelsgericht Wien (bécsi kereskedelmi bíróság, Ausztria) 2013. június 19-i határozatával fizetéseképtelenségi eljárást indított az Alpine BAU-val szemben, és NK-t nevezte ki a felszámolójának. Amint az e bíróság 2013. július 5-i határozatából kitűnik, az 1346/2000 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett fizetéseképtelenségi főeljárásról van szó.
- 17 NK kérelmére az Okrožno sodišče v Celju (celjei regionális bíróság) 2013. augusztus 9-i határozatával másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást indított az Alpine BAU GmbH, Salzburg – celjei fióktelepe (a továbbiakban: Alpine BAU Szlovénia) ellen.
- 18 Az Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (a Szlovén Köztársaság közhiteles nyilvántartásokat vezető és kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtó hivatala) internetes oldalán ugyanazon a napon közzétett hirdetménnyel az Okrožno sodišče v Celju (celjei regionális bíróság) tájékoztatta a hitelezőket és más, kapcsolódó fizetéseképtelenségi eljárások felszámolóit arról, hogy az 1346/2000 rendelet 32. cikkének megfelelően a fizetéseképtelenségi főeljárásból és más másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásokból eredő követeléseiket bejelenthetik a Szlovéniában indított másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban, és erre a hirdetmény közzétételétől számított három hónapos határidőt állapított meg, amely 2013. november 11-én járt le.
- 19 E hirdetményben az említett bíróság arra is felhívta a hitelezők és a felszámolók figyelmét, hogy ha nem jelentik be követeléseiket ezen időpontig, azok a másodlagos eljárásban a fizetéseképtelen adóssal szemben megszűnnek, és a ZFPPIPP 296. cikke (5) bekezdésének vagy 298. cikke (5) bekezdésének megfelelően elutasítja a követelések bejelentését.
- 20 NK 2018. január 30-án az 1346/2000 rendelet 32. cikke (2) bekezdésének megfelelően a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban bejelentette az Okrožno sodišče v Celjunak (celjei regionális bíróság) a főeljárásból származó követeléseket. 2019. július 5-i végzésével e bíróság a ZFPPIPP 296. cikkének (5) bekezdése alapján az említett követelésbejelentést mint elkésettet elutasította.

- 21 NK e végzéssel szemben fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Višje sodišče v Ljubljanihoz (Ljubljani felsőbíróság, Szlovénia). Úgy véli, hogy az 1346/2000 rendelet 32. cikkének (2) bekezdése „különjogot” vezet be a fizetésképtelenségi főeljárás felszámolója javára, amelyet a szlovén jog nem ismer el. E különjog lehetővé teszi számára, hogy bármely másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban bejelentse a főeljárásból származó követeléseket, anélkül hogy erre vonatkozóan határidőt szabnának számára. NK szerint az ilyen határidő alkalmazása azzal a következménnyel jár, hogy gyakorlatilag megfosztja őt a rendelet 32. cikkének (2) bekezdésében foglalt jogtól, mivel a szlovén jogszabályokban előírt három hónapos határidőn belül nem jelenthetett be olyan követeléseket, amelyeket egy másik tagállamban még nem jelentettek be vagy ismertek el.
- 22 NK pontosítja, hogy az Alpine BAU csődje az egyik legnagyobb, amely Ausztriában bekövetkezett, és a felszámolási eljárás több évig tartott, az utolsó meghallgatásra 2018. október 2-án került sor. Márpedig az 1346/2000 rendelet 32. cikkének (2) bekezdése – annak hatékony alkalmazása érdekében – megköveteli, hogy az ilyen terjedelmű fizetésképtelenségi főeljárás felszámolójára ne vonatkozzon szigorú határidő a követelések bejelentése tekintetében pusztán azon tagállam jogszabálya alapján, amelyben a másodlagos eljárást megindították. Így az 1346/2000 rendelet elsőbbségének biztosítása érdekében mellőzni kell a ZFPPIPP-et.
- 23 Az Alpine BAU Szlovénia ezzel szemben azt állítja, hogy az 1346/2000 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében minden esetben a fizetésképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam jogát kell alkalmazni, kivéve ha az 1346/2000 rendelet eltérően rendelkezik. Márpedig az nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban kizárná a nemzeti jog alkalmazását a követeléseknek a fizetésképtelenségi főeljárás felszámolója általi bejelentésére előírt határidő tekintetében. Ezenkívül az 1346/2000 rendelet 32. cikkének (2) bekezdése nem ír elő semmilyen „különjogot” a fizetésképtelenségi főeljárás felszámolója javára, e rendelkezés arra szorítkozik, hogy lehetővé tegye az említett felszámoló számára, hogy a követeléseket a hitelezők törvényes képviselőjeként bejelentse. Azon értelmezés, amely szerint a szlovén hitelezőket köti a követelések másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban való bejelentésére vonatkozó szigorú határidő, míg más tagállamoknak a felszámoló által képviselt hitelezőit nem, egyenlőtlen bánásmódot eredményezne a hitelezők e két kategóriája között. Végezetül az AlpineE BAU azt állítja, hogy az 1346/2000 rendelet 32. cikke (2) bekezdésének szövege nem követeli meg, hogy a főeljárás felszámolója által bejelentett követeléseket és a más másodlagos eljárásokból eredő követeléseket előzetesen ellenőrizzék és fogadják el ezekben az eljárásokban.
- 24 E körülmények között határozott úgy a Višje sodišče v Ljubljani (Ljublanai felsőbíróság), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az 1346/2000 rendelet 32. cikkének (2) bekezdését, hogy követeléseknek a fizetésképtelenségi főeljárás felszámolója által másodlagos eljárásban történő bejelentésére a másodlagos eljárás helye szerinti állam jogszabályainak a hitelezői követelések bejelentése határidejére és a határidőn túli bejelentés jogkövetkezményeire vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 25 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint még ha a kérdést előterjesztő bíróság formálisan csupán egyes uniós jogi szempontok értelmezésére korlátozta is kérdéseit, ez a körülmény nem zárja ki, hogy a Bíróság a nemzeti bíróság részére az uniós jognak az előtte folyamatban lévő ügy elbírálásához hasznos, valamennyi értelmezési szempontját megadja, függetlenül attól, hogy a nemzeti bíróság kérdései megfogalmazásában utalt-e azokra (2020. július 9-i Santen ítélet, C-673/18, EU:C:2020:531, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 Ezért úgy kell érteni, hogy kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1346/2000 rendelet 32. cikkének (2) bekezdését e rendelet 4. és 28. cikkével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy a fizetéseképtelenségi főeljárásban az ezen eljárás felszámolója által már bejelentett követeléseknek a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban történő bejelentésére alkalmazni kell az ezen másodlagos eljárás megindításának helye szerinti állam jogszabályai által a követelések bejelentésének határidejére és az elkésett bejelentés jogkövetkezményeire vonatkozóan előírt rendelkezéseit.
- 27 Az 1346/2000 rendelet 32. cikkének (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a főeljárás és bármely másodlagos eljárás felszámolója abban az esetben jelentenek be a másik eljárásban olyan követeléseket, amelyeket már bejelentettek abban az eljárásban, amelyre őket kijelölték, ha ebben az utóbbi eljárásban mindez a hitelezők érdekét szolgálja, figyelemmel arra, hogy a hitelezőknek joguk van ezt ellenezni vagy követeléseiket visszavonni, amennyiben az alkalmazandó jogszabály így rendelkezik.
- 28 Amint az a szövegéből kitűnik, e rendelkezés főszabály szerint arra kötelezi a felszámolót, hogy jelentse be az azon fizetéseképtelenségi eljárásban már bejelentett követeléseket, amelyre őt más kapcsolódó fizetéseképtelenségi eljárásokban kijelölték. Ezzel szemben az említett rendelkezés és az 1346/2000 rendelet más rendelkezése sem pontosítja az ilyen követelésbejelentésre vonatkozó határidőket és az esetleges elkésett bejelentés jogkövetkezményeit.
- 29 Emellett meg kell jegyezni, hogy egyfelől az 1346/2000 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, a fizetéseképtelenségi eljárásra és hatásaira annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, amelynek területén az ilyen eljárást megindítják (a továbbiakban: az eljárás megindításának helye szerinti állam). Amint az e rendelet (23) preambulumbekkezdéséből kitűnik, e kollíziós szabályt mind a főeljárásokra, mind pedig a másodlagos eljárásokra alkalmazni kell (lásd ebben az értelemben: 2010. január 21-i MG Probud Gdynia ítélet, C-444/07, EU:C:2010:24, 25. pont). Az említett rendelet 28. cikke ebben az értelemben úgy rendelkezik, hogy amennyiben a rendelet másként nem rendelkezik, a másodlagos eljárásra annak a tagállamnak a joga irányadó, amelynek területén a másodlagos eljárást megindítják.
- 30 Másrészt az 1346/2000 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése, amely pontosítja e cikk (1) bekezdésének hatályát, az eljárás megindításának helye szerinti állam joga által szabályozott eljárás különböző szakaszainak nem kimerítő felsorolását tartalmazza, amelyek között többek között a h) pontban szerepelnek a követelések bejelentésének, igazolásának és elfogadásának szabályai.

- 31 A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy annak érdekében, hogy e rendelkezések ne legyenek megfosztva hatékony érvényesülésüktől, az eljárás megindításának helye szerinti államnak a követelések bejelentésére – és különösen e bejelentések határidejére – vonatkozó jogszabályai be nem tartásának jogkövetkezményeit is ezen állam jogszabályai alapján kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2016. november 9-i ENEFI-ítélet, C-212/15, EU:C:2016:841, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Ebből következik, hogy – mivel az 1346/2000 rendelet nem harmonizálja az alkalmazási körébe tartozó fizetésképtelenségi eljárásokban a követelések benyújtása tekintetében kitűzött határidőket – az eljárási autonómia elvének értelmében az egyes tagállamok feladata e határidők megállapítása, feltéve azonban, hogy a vonatkozó szabályok nem kedvezőtlenebbek a hasonló jellegű belső jogi helyzetekre vonatkozókhoz képest (az egyenértékűség elve), és nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jog által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve) (lásd ebben az értelemben: 2016. november 9-i ENEFI-ítélet, C-212/15, EU:C:2016:841, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Közelebbről, a fizetésképtelenségi eljárás felszámolója által a rendelet 32. cikkének (2) bekezdése alapján egy másik tagállamban indított, a másodlagos eljáráshoz kapcsolódó fizetésképtelenségi eljárásban bejelentett követeléseknek e fizetésképtelenségi eljárásban való bejelentésére vonatkozó határidőket e másodlagos eljárás megindításának helye szerinti állam jogszabályai szabályozzák, az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés a jelen ítélet előző pontjában említett elveinek tiszteletben tartása mellett.
- 34 A jelen ügyben NK, a fizetésképtelenségi főeljárás felszámolója lényegében azt állítja, hogy e rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy az a főeljárás felszámolója számára „különjogot” biztosít arra, hogy a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban úgy jelenthesse be az azon főeljárásban már bejelentett követeléseket, amelyekre őt kijelölték, hogy a másodlagos eljárás megindításának helye szerinti állam joga által előírt bejelentési határidők vonatkoznának rá. E különjogot a felszámoló azon kötelezettsége igazolja, hogy meg kell várnia a követelések fizetésképtelenségi főeljárásban való igazolását és elfogadását, mielőtt azokat másodlagos eljárásban bejelenti.
- 35 Igaz, hogy a főeljárás felszámolója így bizonyos jogosítványokkal rendelkezik, amelyek lehetőséget biztosítanak számára a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás oly módon történő befolyásolására, hogy ez utóbbi ne veszélyeztesse a főeljárás védelmi jellegét. Így az 1346/2000 rendelet 33. cikkének (1) bekezdése értelmében kérheti az értékesítés felfüggesztését három hónapig terjedő, korlátozott időtartamra, amely azonban ugyanezen időtartamra meghosszabbítható vagy megújítható. E rendelet 34. cikkének (1) bekezdése értelmében a főeljárás felszámolója javasolhatja a másodlagos eljárás fizetőképesség helyreállítását célzó tervvel, egyezséggel vagy hasonló intézkedéssel történő lezárását is. A rendelet 33. cikkének (1) bekezdésében szereplő felfüggesztő időtartam alatt csak a főeljárás felszámolója vagy az előbbi hozzájárulásával az adós tehet ilyen javaslatot az említett 34. cikk (3) bekezdése értelmében (2012. november 22-i Bank Handlowy és Adamiak ítélet, C-116/11, EU:C:2012:739, 61. pont).
- 36 Hasonlóképpen meg kell állapítani, hogy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elve értelmében e rendelkezések alkalmazásakor a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítására hatáskörrel rendelkező bíróságnak tekintettel kell lennie a főeljárás céljaira, és figyelembe kell vennie az 1346/2000 rendelet rendszerét, amely – amint az többek között a (20) preambulumbekendéséből kitűnik – a több államra kiterjedő fizetésképtelenségi eljárások

megfelelő és hatékony működésének biztosítására irányul a főeljárás és a másodlagos eljárás kötelező összehangolása révén, a főeljárás elsődlegességének biztosítása mellett (2012. november 22-i Bank Handlowy és Adamiak ítélet, C-116/11, EU:C:2012:739, 62. pont).

- 37 Ugyanakkor a fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolója az 1346/2000 rendelet 32. cikkének (2) bekezdése alapján nem mentesülhet a követelések bejelentésére vonatkozóan azon másodlagos eljárás megindításának helye szerinti állam jogszabályai által meghatározott határidők alól, amelyben bejelenti az azon főeljárásban már bejelentett követeléseket, amelyre őt kijelölték.
- 38 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az 1346/2000 rendelet a hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvén alapul, amely *mutatis mutandis* minden fizetéseképtelenségi eljárás alapjául szolgál (lásd ebben az értelemben: 2018. június 6-i Tarragó da Silveira ítélet, C-250/17, EU:C:2018:398, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Mivel az 1346/2000 rendelet 32. cikkének (2) bekezdése keretében a felszámolók a hitelezők nevében és javára járnak el, e rendelkezés nem értelmezhető úgy, hogy a felszámolók mentesülhetnek az eljárás megindításának helye szerinti állam azon joga alól, amely az e követelések bejelentésének határidejére vonatkozik, ha a saját nevükben és saját javukra eljáró hitelezők nem mentesülhetnek. Ha ez így lenne, az utóbbi hitelezők hátrányos helyzetbe kerülnének azokhoz képest, akiknek követeléseit egy másik kapcsolódó eljárás felszámolója jelenti be.
- 40 Így a saját nevükben és saját javukra eljáró hitelezőknek nemcsak a követeléseik bejelentésére nyitva álló határidőket kellene tiszteletben tartaniuk, hanem elkésztett bejelentés esetén az eljárás megindításának helye szerinti állam joga által előírt jogkövetkezményeket is elszenvednék, míg a valamely más kapcsolódó eljárás felszámolója által képviselt hitelezőkre egyáltalán nem vonatkozna jogvesztő határidő, és mentesülnének a határidőn túli bejelentés minden jogkövetkezménye alól. Az ilyen egyenlőtlen bánásmód azzal a veszéllyel járna, hogy az egyik hitelezői csoport jogainak indokolatlan megsértését eredményezné.
- 41 Mindenesetre, ellentétben azzal, amit NK az írásbeli észrevételeiben állít, az 1346/2000 rendelet 32. cikkének (2) bekezdését nem lehet úgy értelmezni, hogy a fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolójának meg kell várnia, hogy az általa a másodlagos eljárásban behajtani kívánt követeléseket a főeljárásban igazolják és elfogadják, mielőtt azokat a másodlagos eljárásban bejelenthetné. Amint ugyanis a jelen ítélet 28. és 29. pontjából kitűnik, a követelések igazolására és elfogadására e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének h) pontja értelmében az eljárás megindításának helye szerinti állam joga az irányadó. Következésképpen a másodlagos eljárás felszámolójának feladata, hogy e másodlagos eljárás megindításának helye szerinti állam joga alapján megvizsgálja az így bejelentett követelések elfogadhatóságát. Az a tény, hogy a főeljárás felszámolója a követeléseket a főeljárásban alkalmazandó jog alapján megvizsgálta, *a priori* nem releváns a másodlagos eljárásban bejelentett ugyanezen követelések vizsgálata szempontjából.
- 42 A fenti megállapítások összességéből az következik, hogy az 1346/2000 rendelet 32. cikkének (2) bekezdését e rendelet 4. és 28. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a fizetéseképtelenségi főeljárásban az ezen eljárás felszámolója által már bejelentett követeléseknek a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban történő bejelentésére alkalmazni kell az ezen másodlagos eljárás megindításának helye szerinti állam jogszabályai által a követelések bejelentésének határidejére és az elkésztett bejelentés jogkövetkezményeire vonatkozóan előírt rendelkezéseket.

A költségekről

- 43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

A fizetésektelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet 32. cikkének (2) bekezdését e rendelet 4. és 28. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a fizetésektelenségi főeljárásban az ezen eljárás felszámolója által már bejelentett követeléseknek a másodlagos fizetésektelenségi eljárásban történő bejelentésére alkalmazni kell az ezen másodlagos eljárás megindításának helye szerinti állam jogszabályai által a követelések bejelentésének határidejére és az elkészített bejelentés jogkövetkezményeire vonatkozóan előírt rendelkezéseket.

Aláírások